

Alina ȘANDRA

Teatrul Nocturn - Captarea Visului

Eseu Teatral - Oniric

ALINA ȘANDRA

Teatrul Nocturn – Captarea Visului
Eseu Teatral Oniric

Editura Lumen
2009

ALINA ȘANDRA
TEATRUL NOCTURN – CAPTAREA VISULUI
ESEU TEATRAL ONIRIC

Editura Lumen este acreditată CNCSIS sub nr. 003
www.editalumen.ro, www.librariavirtuala.com

Redactor: Simona PONEA

Copertă: Cristian UȘURELU

Coperta: Protejata Împăratului, lucrare semnată

Alina Șandra

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ȘANDRA, ALINA

Teatrul nocturn - captarea visului : eseu teatral-oniric / Alina

Șandra. - Iași : Lumen, 2009

ISBN 978-973-166-169-8

821.135.1-4

ALINA ȘANDRA

Teatrul Nocturn – Captarea Visului
Eseu Teatral Oniric

Editura Lumen
2009

**Pagin 1 sat
goal inten ionat**

**Bunicii mele care, deși nu știa să scrie și să
citească, m-a învățat să scriu și să citesc...**

Pagin 1 sat goal inten ionat

**Mulțumesc actorului Cornel Cîmpoae și
Sulfinei Orban...**

Pagin 1 sat goal inten ionat

Teatrul Nocturn – Captarea Visului

Eseu Teatral Oniric

Pagin 1 sat goal inten ionat

În loc de Prefață

„Drama servea pentru a transmite (...) cunoștințe valoroase. Prin intermediul dramei se transmiteau (...) diverse forme de experiență și manifestări ale Ființei.”

Samael Aun Weor

Pagin 1 sat goal inten ionat

Drumul șarpelui prin ploaie...

Un traseu desemnează o linie simplă. Pentru a fi activat, este nevoie de un obiect care se mișcă, de o anumită mobilitate. În acest moment, traseul devine viu și se transformă, dintr-o linie dreaptă, într-o linie curbă. El capătă forma unui șarpe. Traseul, ca să existe cu adevărat, are nevoie de o *apăsare*, de o forță ce stă deasupra lui, care îl ghidează. Pentru că nu traseul este cel care conduce, el este condus, apăsător și activat de niște pași. Doar în acest mod, traseul reușește să funcționeze și să circule singur. O dată activat, șarpele începe să-și schimbe forma. El se transformă în prima roată a lumii, devine spirală, cerc, infinit. Traseul, dintr-o dată, nu mai are început, nici capăt. Șarpele unește viața cu moartea, prin faptul că își ține coada în gură. El produce un circuit, o rotație, un vârtej. Apare din găuri, din văgăuni, din subsoluri, apoi dispare. Se absoarbe în pământ, așa cum apa este înghițită de lut. Dorința lui este aceea de a se ascunde, așa cum actorul se ascunde după cortină... Dar se ascunde cu un scop precis, acela de a răbufni apoi din întuneric, și de a-și exorciza focurile artistice. Are loc în acest mod, o dispariție aparentă. Ori de câte ori se retrag în întuneric, atât șarpele, cât și actorul, dispar doar ca să aducă la suprafață invizibilitatea.

Să ne închipuim acum, că între vis și momentul trezirii, există un spațiu viu, plin cu imagini în mișcare. Ele amintesc de o mare scenă teatrală, de personaje, de măști,

de acțiuni care produc senzația unui deja-vu. Aceste acte onirice se pot grupa în trei forme de creație, pe care le voi numi *noduri* ale traseului: teatrul-șarpe, teatrul-vis și teatrul-neant. Ele sunt vehicule ale celor două lumi: cea nocturnă și cea diurnă. Parcurgând acest drum, omul se trezește. Începând din *teatrul-șarpe* până la *teatrul-vis*, avem un segment invizibil, și unul vizibil, de la *teatrul-vis* până la *teatrul-neant*.

Un singur pas activează acest traseu. Picătura de ploaie este pasul, care apasă. Prezența șarpelui o găsim, de multe ori, alături de ape. Drumul și ploaia sunt elementele prime ale crucii, intersecția orizontului cu firul ploii.

Apa cade: acesta este pasul. Fiecare picătură reprezintă apa lumii, redusă la un simplu punct matematic, în care se reflectă începutul și sfârșitul. Legătura dintre șarpe și apă, poate fi resimțită, în asemănarea corpului său cu valul. Picătura produce unduirea traseului, și transformarea lui în șarpele ondulat.

Să ne imaginăm mulți pași. Traseul este condus. Ploaia nu mai este o simplă apă, ci este apa care fecundează, alcătuiind forme. Ea modelează șarpele, și, în același timp, ia forma șarpelui. Mersul prin ploaie, implică o moarte lentă și o renaștere viitoare. E un traseu continuu, care se sfârșește și se reface cu fiecare picătură de apă.

Teatrul este un proces aflat mereu sub influențe care îl apasă, activându-l. El se schimbă dintr-o linie dreaptă într-un cerc. Instinctul teatral apare haotic, din nodul teatrului-șarpe, așa cum cad picăturile de ploaie pe pământ. Doar corpul șarpelui, materialitatea deci,

ordonează picăturile de ploaie căzute pe el. Drumul șarpelui prin ploaie este cel mai important traseu al creației.

Teatrul-șarpe este o deformare și o distanțare. În el există o sumedenie de măști. El renunță la iluzie, și recurge la trezirea totală a simțurilor. Ceva din adâncul omului trebuie zdruncinat. El nu mai trebuie păcălit. Șocul trebuie produs într-o piesă de teatru, într-un spectacol, în orice operă de artă. *Teatrul-șarpe* este o manifestare artistică ondulată. Dacă mergem mai departe pe traseu, ajungem la următorul nod, la *teatrul-vis*. Acum ne aflăm la mijloc, la granița dintre invizibilitate și vizibilitate. Lucrurile aici încep să prindă contur, ca un abur ce se vede în lumină. Tocmai pentru că se află la limita dintre contraste, nodul acesta e foarte puternic și în el există teatralitatea.

Teatrul-vis este ca un cerc, alcătuit din imagini și goluri. Circularitatea sa are un efect hipnotic. Se caracterizează prin imobilitate, întrucât nu are un punct de desfășurare și nu poate acționa singur, trebuie ancorat în mișcarea teatrului-șarpe. Aici totul staționează. Chiar pașii se opresc, pentru a se activa din nou. În circuitul teatrului-vis, noi trebuie să descoperim, sau să plasăm niște limite, un punct inițial și un capăt, să-l mișcăm. Găsim o multitudine de puncte, care pot fi în același timp, început și capăt. Fiecare regizor își poate fixa singur aceste puncte, poate să umple cercul cu imagini, pentru ca mai târziu, să-și construiască propriul Cer cu Lumi. Golul visului poate fi mai mare sau mai mic, în funcție de derularea imaginilor într-un anumit sens. Cu cât imaginile sunt în cantitate mai mare, cu atât golul se micșorează.

Continuarea acestui volum o puteți lectura achiziționând volumul de pe

www.editalumen.ro

www.lumenpublishing.com

sau din librăriile noastre partenere.

*VoluM finanțat de
Administrația Fondului Cultural Național
din Cadrul Ministerului Culturii și Cultelor
și a Patrimoniului Cultural Național*

Preț fără T.V.A. 6,44 lei + T.V.A. 9 %

Publicat cu finanțarea:
mașină
LUMEN
www.EdituraLumen.ro

Conținutul acestui volum nu
reprezintă în mod necesar
punctul de vedere al Editurii
Lumen sau al finanțatorilor